

Natonek Imre Kórházban

Ez a kép a kórházban készült rólam. 1942. október 10-én vonultam be munkaszolgálatra, Galántára. Galántán körülbelül két-három hétig voltam. Utána nagy szerencsémre elvittek Ercsi mellé a felső-besnyőpusztai gazdaságba, ami a Wimpfen grófoknak a gazdasága volt. Ott mezőgazdasági munkát végeztünk. Összesen húszan voltunk, később csak tizenkilencen, mert Vértés Palit, a kis alakulat egyik tagját, a legjobb módú fiút valahová elvitte az apja, akinek késgyára volt. Ki tudta menteni a gyermekét, ennek ellenére maradtak még gazdag fiúk ott, akik pénzelték nemcsak a keretlegényt, hanem az ispánt is. Az ispánt, aki úgy fogadott bennünket, hogy 'Rohadt kommunista zsidók'. A végén, nyilván az anyagi segítség következtében, mi lettünk a tanya kedvencei. Igaz, hogy dolgoztunk, elvégeztünk minden munkát. Én négy ökröt hajtottam, vetettem, megdolgoztam a földet, az aratásnál cséplőgépnél dolgoztam. De a munka eredményeképpen mindenünk megvolt. Paprikás csirke volt ebédre, amit a mi emberünk főzött csak nekünk, a Krebsz nevű pék, és volt friss péksütemény, friss kenyér mindennap. Istállóban laktunk. Az volt kialakítva hálósobának, de eltűrtünk mindent. Emeletes ágyak voltak, én a felső emeleten aludtam. Gyakran jártunk haza szabadságra. Minden három hónapban haza tudtam jönni. Felváltva jártunk haza, nem egyszerre. A család is látogatott. Akkor volt egy kis menyasszonyom, ő is járt látogatni. Szegényt, aztán elpusztították Auschwitzban. Szóval aránylag egész jó volt a helyzetünk, összehasonlítva a többi munkaszolgálatossal, akik kikerültek a Kárpátokba, Erdélybe és Oroszországba, ahhoz képest csak hálás lehettem a sorsnak, hogy ott voltam. 1943-ban sárgaságban megbetegedtem, és Budapestre szállítottak a Honvéd Kórházba. A felvétel onnan való. Csupa munkaszolgálatos volt ott, és egy nővér is látható. Én a felső sorban balról a második vagyok.